

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

26. července 2015

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 2. Samuelova 12, Jeremjáš 16, Matouš 27

Cena za hřích

Milí bratři a sestry,

kapitola, jíž se dnes budeme zabývat, nám dá poznat nesmírnou cenu našeho vykoupení, již zdůraznil Pavel. „*Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu*“ (**Galatským 4:4**). To byl okamžik v čase, který Bůh zvolil, aby mohl být zajištěn prostředek naší spásy. Zaměříme se na poslední hodiny Ježíšova života a na nespravedlnost, lži, zradu a násilí obsažené v událostech, které vedly k ukřižování nevinného, avšak rovněž nám přinesly vykoupení. Neboť ač tyto události tak dobře ilustrují lidský hřích, ukazují rovněž odhodlanou lásku Ježíše, s níž se podroboval vůli svého Otce.

Naše spása, odpuštění našich hříchů, vybudování Království Božího, vše záleželo na tom, zda bude Pán Ježíš Kristus dostatečně silný, aby podstoupil toto kruté a barbarské ukřižování. Bylo to pro něj velice těžké, třikrát se modlil, aby mohla být nalezena nějaká jiná cesta, ale pokaždé se poddal Otcově vůli. „*Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš*“ (**Matouš 26:39**). „*Potom přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé*“ (**Matouš 26:40-41**).

„*Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle*“ (**Matouš 26:42**). Intenzita tlaku, který pociťoval, byla nesmírná, a proto se mu dostalo božské podpory: „*tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly*“ (**Lukáš 22:43**). Nyní vše záleželo na tom, zda Pán podstoupí ponížení, nespravedlnost, lži a bolest, zatímco všechny oči na nebesích přihlížely.

Jidáš

Na zemi se zatím šířila nespravedlnost a korupce. Byl zde Jidáš, který očividně miloval peníze víc než Ježíše. Byl to on, kdo prodal svého mistra za třicet stříbrných, „cenu otroka“, jak prorokoval **Zacharjáš 11:12-13**. Jidáš si uvědomil, co udělal, a snažil se peníze v jakémsi aktu pokání vrátit (**Matouš 27:4-5**). Komu se však vyznal ze svého činu? Hledal odpuštění u Pána? Zdá se, že prosil za odpuštění u lidí, s nimiž se spřáhl.

Žalobci

Žalobci byli nejvyšší kněží a rada, kteří se všichni báli o svou vlastní pozici (**Jan 11:45-53**). Nebyli schopni nalézt proti Ježíšovi žádný důkaz (**Marek 14:55-57**).

Nejvyšší kněz, který porušil zákon, když se snažil přimět Ježíše k odpovědi, pociťoval silnou frustraci (**Matouš 26:63-64, Leviticus 19:12**).

Pilát a Barabáš

Pak zde byl guvernér Pilát. Výsledkem jeho výslechu bylo zjištění, že je Ježíš nevinný. Protože se však obával o svou vlastní pozici, dopustil, aby Ježíš šel vsťric jisté smrti. Pilát tedy dal lidem vybrat mezi Ježíšem a Barabášem. Jméno Barabáš znamená „Syn otce“ a učenci nám říkají, že jeho první jméno bylo Ježíš. Autoři evangelií popisují Barabáše různými způsoby. Matouš říká, že byl pověstný a známý. Marek praví, že „*ve vězení byl mezi vzbouřenci, kteří se při vzpouře dopustili vraždy...*“

(**Marek 15:7**). Lukáš mluví o „jakési vzpouře“ (**Lukáš 23:19**), čímž myslí povstání, a Jan prohlašuje, že to byl vzbouřenec (**Jan 18:40**). Barabáš byl tedy vzbouřenec, který vedl povstání proti Římu. Byl to tedy muž, který zdánlivě vlastnil očekávané a předjímané charakteristiky židovského Mesiáše a byl připraven bojovat proti Římanům, a proto si jej lidé vyvolili. Během svého rozhovoru s davem se Pilát snažil ještě jednou lidi přesvědčit o Ježíšově nevině (**Matouš 27:22 -26**). Lidé se však sami zatratili: „*A všechen lid mu odpověděl: Krev jeho na nás a na naše děti!*“ (**Matouš 27:25**).

Odplata přišla prostřednictvím útoku římských armád Tita a Vespasiána na Jeruzalém v roce 70 po Kr. A jeho krev od té doby navěky ulpěla na židovském lidu. Krutý, bolestivý a odporný akt ukřižování tedy započal mučením a vysmíváním. Ptáme se sami sebe, bratři a sestry – jak Pán tyto věci vydržel a neseslal na své trýznitele hněv nebes? Záznam nám vypráví o strašlivé cestě na Kalvárii a o muži jménem Šimon. „*Cestou potkali jednoho člověka z Kyrény, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl jeho kříž*“ (**Matouš 27:32**). Byl to pravděpodobně Afričan (Kyréna byla v Libyi), ale tento muž byl tak zasažen svou zkušeností, že on i jeho synové se stali bratry v Antiochii (**Marek 15:21**).

Ukřižování

Dostáváme se k záznamu Lukáše – slunce potemnělo, opona v chrámu se roztrhla v půli a „*Ježíš znovu vykřikl mocným hlasem a skončil*“ (**Matouš 27:50**). Poté Lukáš zaznamenává účinky této události na jednoho muže a posléze na dav „*Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý“*“ (**Lukáš 23:47**). Syna Božího rozpoznal pohan! Poté Lukáš zaznamenává účinek na lidi, kteří byli přítomni hrůzám ukřižování: „*A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli bijíce se do prsou*“ (**Lukáš 23:48**). Uvědomili si, že ukřižování bylo nespravedlivé, že byl usmrcen nevinný člověk, že bylo roztržení opony vedví důkazem, že muž, kterého právě popravili, byl nakonec přece jen Synem Božím? Zdá se, že tomu tak bylo, a potvrdil to i Petr, když promlouvá k lidem ve Skutcích (**Skutky 3:13– 15**).

Ježíš ve své smrti naplnil vůli svého Otce a otevřel cestu k odpuštění, očištění, svobodě od věčné smrti. Můžeme se nyní stát dětmi Víry. Byli jsme vysvobozeni „z moci tmy“ a přeneseni do království jeho milovaného Syna (**Kolokým 1:12-14**). Stali jsme se součástí nového stvoření v Ježíši, které bude vytvořeno k jeho obrazu.

Ježíš vytrpěl kříž kvůli radosti, která na něj čekala, a nyní vládne, aby tuto zemi přivedl ke slávě a až se tak stane, odevzdá zdokonalenou zemi opět Otci (**1. Korintským 15:24-28**).

Zamýšlíme se nad příčinou těchto událostí a chápeme o něco více lásku a milosrdenství, které Bůh cítí ke svému stvoření (**Jan 3:16-17**). Rozjímáme o nesmírné ceně našeho vykoupení a lásce Pána Ježíše k jeho Otci. S vděčností se obracíme ke svému vlastnímu životu a opět si uvědomujeme rozsah oné milosti (oné nezasloužené přízně), kterou nám náš Otec dal skrze Pána Ježíše Krista. Opět vzhlížíme k Ježíšovi. Vytrpěl pro nás velikou bolest, pro radost, kterou viděl za svým utrpením.

Vzpomínáme v chlebu a ve víně a znovu vzdáváme díky našemu Otci a Bohu. „*Ale radujte se, když máte podíl na Kristově utrpení, abyste se ještě více radovali, až se zjeví jeho sláva*“ (**1. Petrův 4:13**). „*Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí*“ (**1. Petrův 1:8**).

Bratr Andrew Briley, Solihull, VB 26.07.15